

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Analiza przekazu medialnego
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Media analysis
Kierunek studiów	Filologia polska
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	literaturoznawstwo
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	ks. dr Michał Klementowicz
---	----------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	I	2

Wymagania wstępne	W1 - Student zna typologię wypowiedzi dziennikarskich; W2 - Student potrafi budować różne formy wypowiedzi takie jak: felieton, esej, artykuł problemowy, notatka, reportaż.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - Wykształcenie umiejętności jakościowej analizy medialnych przekazów informacyjnych.
C2 - Określenie sposobów konstruowania perswazji w komunikatach dziennikarskich.
C3 – Sformułowanie i utrwalenie zasad typowych dla dyskursu medialnego.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
K_W01	Student rozpoznaje podstawową terminologię związaną z technologiami medialnymi w wymiarze polisemantyczności przekazu.	K_W05
K_W02	Student rozumie kontekst współczesnych studiów nad mediami w zakresie budowania perswazyjności przekazu.	K_W08
K_W03	Student wskazuje aksjologiczny kontekst tworzenia dyskursu medialnego, zwłaszcza w odniesieniu do szeroko pojętej kultury polskiej.	K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student prowadzi dyskurs naukowy w zakresie pojęć związanych z przekazem medialnym.	K_U09
U_02	Student analizuje i interpretuje różne gatunki wypowiedzi medialnych stosując terminologię i teorię z zakresu	K_U10

	medioznawstwa.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student kształtując współczesną kulturę posiada dyspozycję do klasyfikacji i oceny wartości prądów intelektualnych w studiach z zakresu medioznawstwa.	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Celem zajęć jest nabycie praktycznych umiejętności dotyczących wszechstronnej analizy wypowiedzi w prasie drukowanej, Internecie oraz telewizji. Na przykładzie różnych gatunków wypowiedzi dziennikarskich usystematyzowana zostanie kluczowa terminologia w zakresie dyskursu medialnego, w tym wielorakich formuł efektywnego przygotowania tekstu. Sformułowane zostaną kryteria krytycznej analizy dyskursu medialnego pod kątem, zawartości, treści oraz sposobu formułowania przekazu w różnych gatunkach wypowiedzi dziennikarskich. Omówiony zostanie wpływ różnych sposobów prezentacji informacji na ich zrozumienie i zapamiętanie, w tym pomiar poziomu trudności i wyeksponowania. Przedstawione będą też podstawowe zasady konstruowania przekazów informacyjnych z punktu widzenia kształtowania perswazyjności komunikatu.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
U_01	analiza tekstu	referat	protokół
U_02	studium przypadku	praca pisemna	uzupełnione i ocenione kolokwium
U_03	praca z tekstem	sprawdzenie umiejętności praktycznych	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIĘTNOŚCI			
U_01	burza mózgów	sprawdzenie umiejętności praktycznych	oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	analiza tekstu	przygotowanie / wykonanie projektu	karta oceny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	prezentacja	raport z obserwacji

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą oceny jest praca studenta w ciągu całego semestru studiów. Kluczową wartością – 60 % oceny końcowej – stanowi zaliczenie przeprowadzanych w czasie zajęć kolokwium; 30 % oceny stanowi aktywność w czasie zajęć; 10 % stanowi obecność na zajęciach.

Na ocenę bardzo dobrą. Student zna, rozumie oraz potrafi interpretować różne elementy związane z analizą medialnych przekazów informacyjnych; potrafi poprawnie posługiwać się terminologią w zakresie uzasadniania twierdzeń w wypowiedziach dziennikarskich; nie ma problemów ze sformułowaniem składowych dyskursu medialnego.

Na ocenę dobrą. Student zna oraz potrafi interpretować wybrane elementy związane z analizą medialnych przekazów informacyjnych; potrafi posługiwać się wybraną terminologią w zakresie uzasadniania twierdzeń w wypowiedziach dziennikarskich; jest w stanie sformułować podstawowe elementy dyskursu medialnego.

Na ocenę dostateczną. Student zna podstawowe elementy związane z analizą medialnych przekazów informacyjnych; wie czym różni się uzasadnianie i argumentowanie twierdzeń w wypowiedziach dziennikarskich; jest w stanie określić trzy wybrane przez siebie elementy dyskursu medialnego.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Badania ilościowe i jakościowe w studiach nad komunikowaniem</i>, red. B. Dobek-Ostrowska i W. Sobery, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2017; 2. <i>Dyskurs i jego odmiany</i>, red. B. Witosz, K. Sujkowska-Sobisz, E. Ficek, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2016; 3. Golka M., <i>Bariery w komunikowaniu i społeczeństwo (dez)informacyjne</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008; 4. Hetmański M., <i>Świat informacji</i>, Difin, Warszawa 2015; 5. <i>Konieczność i różnorodność kompetencji medialnej</i>, red. A. Sugier-Szerega, M. Sławek-Czochra, Wydawnictwo KUL, Lublin 2012; 6. Skworz A., Niziołek A., <i>Biblia dziennikarstwa</i>, Wydawnictwo ZNAK, Kraków 2010; 7. Wojtak M., <i>O relacjach dyskursu, stylu, gatunku i tekstu</i>, „Tekst i Dyskurs. Text und Diskurs” 4 (2011), s. 69-78.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Dziennikarstwo i świat mediów</i>, red. Chudziński M., Bauer Z., wyd. II, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2000; 2. Hetmański M., <i>Epistemologia informacji</i>, Copernicus Center Press, Kraków 2013; 3. Jachimowska K., <i>Tekst jako element komunikatu telewizyjnego</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2005; 4. Pisarek W., <i>Nowa retoryka dziennikarska</i>, Wydawnictwo UNIVERSITAS, Kraków 2002; 5. <i>Psychologiczne aspekty odbioru telewizji</i>, red. Francuz P., Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 1999.